Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXVI. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 22-го БЕРЕЗНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MARCH 22, 1979 No. 64. VOL. LXXXVI.

У Філядельфії відбулись наради Державного Центру УНР

Філядельфія, Па. (УІБ). — З приїздом М. А. Лівицького, президента УНР і Т. Леонтія, прем'єра уряду УНР до Філядельфії в середу, 5-го березня ц.р. почалися тут зустрічі й розмови з активними членами різних ділянок діяльности ДЦ УНР та провідними українськими діячами. Обидва панове склали візити священикам, відвідали установи, а в п'ятницю, 9-го березня, після прибуття майже всіх запрошених, розпочато наради. В нарадах взяли участь: президент УНР М. Лівицький, віцепрезидент М. Степаненко, голова уряду Т. Леонтій, керівник ресорту військових справ ген.-хорунжий К. Мандзенко, члени уряду В. Біляїв, С. Букшована, М. Липовецький, заступники П. Лимаренко, К. Луценко та керівник Інформативно-пресової служби Я. Гайвас. В частинах нарад узяли участь В. Лупул з Канади і К. Степовий з Америки.

Під час нарад відбулося урочисте заприсяження генерал-хорунжого К. Мандзенка, керівника ресорту військових справ. Після заприсяження генерал виголосив коротке слово, яке своєю глибиною зворушило присутніх; холодні розум і розрахунок командира получені з гарячим патріотизмом і невгнутою волею громадянина витиснули своє п'ятно на дальшому ході нарад. Наради тривали від ранку до пізньої ночі і завдяки цьому вичерпано намічену програму.

Із доручення віцепрезидента програму нарад і інші справи пов'язані з ними приготовив віцепрем'єр В. Біляїв, який також проводив нарадами.

В програмі нарад, між іншими, були:

1. Слово Президента. У своєму слові М. А. Лівицький закони і норми, на яких побудований пост і місце Президента УНР в системі ДЦ УНР, з'ясував, опираючись на обов'язуючих постановах і традиціях.

Після вибору Директорії Трудовим Конгресом 1919 року в Україні, вже в короткому часі весь тягар відповідальности пересунувся повністю на Головного Отамана Симона Петлюру, бо Директорія, як кількаособове тіло, перестала іс-

(Закінчення на стор. 4)

ВІДБУВАЄТЬСЯ РІЧНА ПЕРЕВІРКА МАЙНА, ДІЛОВОДСТВА І ОРГАНІЗАЦІЙНОГО СТАНУ УНС

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Від суботи, 17-го березня ц.р., тут у приміщеннях Головної Канцелярії Українського Народного Союзу та його Видавництва „Свобода", відбувається звичайна річна перевірка майна, діловодства та організаційного стану і активностей цієї найбільшої і найстаршої української братської установи, якій в цьому році сповнилось 85 років існування.

Перевірку, яка включає Рекордовий, Касовий і Організаційний департамент та Видавництво „Свобода" і Союзівку, переводить нововобрана на 29-ій Конвенції УНС у Піттсбурґу в травні 1978 р. Головна Контрольна Комісія в складі: д-р Богдан Футей (Клівленд), проф. Іван Телюк (Ню Гейвен), о. Степан Біляк (Філядельфія), проф. д-р Богдан Гнатюк (Філядельфія) і мгр Іван Геврик (Вінніпеґ, Канада).

Про висліди перевірки Контрольна Комісія звітуватиме Головному Урядові на річних нарадах в травні 1979 р., а загальні ствердження та заклик Комісії буде опубліковані в одному з чергових видань „Свободи".

Головна Контрольна Комісія УНС на роки 1978-1982 (зліва): проф. д-р Богдан Гнатюк, мгр Іван Геврик, д-р Богдан Футей, проф. Іван Телюк і о. Степан Біляк.

В АФҐАНІСТАНІ ПОШИРЮЄТЬСЯ ПОВСТАНСЬКИЙ РУХ

Теґран. — В понеділок, 19-го березня, уряд Афганістану обвинуватив Іран у підсилюванні мусулманського руху спротиву, вславши до Афганістану 7,000 вояків, які мали перейти кордон, як буцім то колишні втікачі.

Іран відкинув обвинувачення, стверджуючи, однак, що за останніх кілька місяців до Ірану втекло багато афганістанців з провінції Герат, де йдуть бої поміж військом і повстанцями. Іранські власті твердять, що поліція має наказ переловлювати втікачів та повертати їх до Афганістану.

Як відомо, племена мусулманської секти шіїтів вже від кількох місяців ведуть збройний спротив проти прокомуністичного режиму прем'єр-міністра Нура Мохаммеда Тараки, який прийшов до влади у квітні 1978 року та який втішається повною підтримкою Совєтського Союзу. Ще минулого грудня дійшло до збройних сутичок поміж військом і повстанцями у північносхідних провінціях Афганістану на пограниччі з Пакистаном. Тепер повстанський рух поширився на центральну провінцію Кандегар, а в Гераті, твердять втікачі, йдуть завзяті бої, при чому афганістанські війська вживають совєтські танки і літаки для поборювання повстанців.

Осередком лідерів мусулманських дисидентських груп в екзилі є місто Пешавар у Пакистані біля границі з Афганістаном. Вони постійно закликають до об'єднання повстанців та до „святої війни" проти атеїстичного режиму прем'єра Тараки.

Про існування зростаючого повстанського руху в Афганістані підтвердила совєтська преса, обвинувачуючи Іран, Пакистан, Єгипет, Китай і західні країни у „підбурюванні февдальних і буржуазних сил" та у „махінаціях, збройних провокаціях і конспіраціях". Газета „Правда", офіцоз Комуністичної партії ССCP, у статті за авторитетним підписом І. Александрова, стверджує, що Пакистан піддержує „реакційні сили" серед афганістанських мусулманів та толерує дисидентських лідерів, які стримлять до повалення уряду Тараки. Китайці, сказано в статті, вишколюють „терористів і саботажистів", яких опісля висилають в Афганістан, доставляючи їм рівнож зброю через провінцію Шінджіянґ. У статті є рівнож обвинувачення і погрози в сторону „деяких" країн Заходу, які буцім то рівнож піддержують повстанський рух в Афганістані.

Створено Крайовий Комітет для відзначення 50-річчя ОУН

Ню Йорк. — У Ню Йорку оформився Комітет для відзначення 50-річчя з часу створення Організації Українських Націоналістів, ОУН.

Комітет очолив голова ГУ ООЧСУ ред. Ігнат Білинський, а до його складу ввійшли: екзекутивний заступник голови мгр Є. Гановський, секретар д-р А. Лозинський, фінансовий реф. мгр І. Винник, ред. В. Мазур, мгр Уляна Целевич, М. Шміґель, Є. Соколик, М. Ковальчин, А. Прятка, інж. В. Гладкий — заступники голови. Члени Комітету: інж. Є. Івашків, Марія Нестерчук, Марія Лозинська, Дарія Степаняк, І. Зварич, О. Дацьків, Л. Футала, М. Сидор, М. Шашкевич, М. Грицков'ян, мгр О. Рожка, Геня Кузьмович, Р. Зварич, С. Чума, Юлія Копчинська, П. Бурик, Я. Волово — дюк. Пресовий референт ред. Л. Полтава.

Комітет відбув два ділові засідання в Домі Організацій УВФронту. Розпочали працю дві комісії: Комісія імпрез та Комісія зовнішніх акцій.

Золотий Ювілей Організації Українських Націоналістів буде відзначений у багатьох громадах у ЗСА, а в Ню Йорку відбудеться у жовтні ц. р. величава політична імпреза, з репрезентативною мистецькою частиною. Цьогорічна, вже традиційна, Зустріч українців Америки і Канади буде повністю присвячена ювілейній даті ОУН. Окрема імпреза відбудеться також у Вашінґтоні.

Ізраїль не погодиться на палестинську державу і не звільнить східнього Єрусалиму

Єрусалим/Каїр. — Ізраїльський прем'єр-міністер Менахем Бегін під час відкриття дискусії в парляменті, „Кнессеті", в справі прийняття ізраїльсько-єгипетського мирового договору заявив у вівторок, 20-го березня, що Ізраїль ніколи не погодиться на створення палестинської держави „в Юдеї та Самарії" (окупованих арабських територіях на західньому березі ріки Йордан), як теж не погодиться на новий поділ Єрусалиму, тобто не звільнить східньої частини цього міста, що її здобув в наслідок війни у 1967-му році, разом із згаданими землями над Йорданом, бо, згідно зі словами Бегіна, „Єрусалим об'єднаний як вічна столиця Ізраїля і ніколи більше не буде розділений".

Бегін в цей спосіб відповів на ранішу заяву єгипетського прем'єр-міністра Мустафи Халіля, який твердив, що Ізраїль мусить повернутися до „кордонів, які існували перед червнем 1967-го року".

Реаґуючи на відповідь Беґіна, Халіль сказав, що це становище ізраїльського прем'єра противорічить „атмосфері миру", яка заіснувала після недавньої поїздки президента Джіммі Картера на Близький Схід, але додав, що не передбачає, щоб це непорозуміння стало на перешкоді підписання мирового договору. Церемонія підписання запланована на понеділок, 26-го березня, у Вашінґтоні. Спостерігачі думають, що ізраїльський парлямент найпізніше до цього четверга схвалить текст договору великою більшістю голосів.

КНР пропонує нову дату переговорів з В'єтнамом

Пекін. — Уряд Китайської Народної Республіки запропонував В'єтнамові започаткування переговорів у Ганою в середу, 28-го березня, стверджуючи щераз, що всі китайські війська уступили з В'єтнамської території. Раніше В'єтнам запропонував започаткування переговорів вже в п'ятницю, 23-го березня, але Пекін цю дату відкинув.

Ще в неділю, 18-го березня, радіо Ганою твердило, що війська КНР займали деякі частини в'єтнамської території, грабуючи і плюндруючи міста й села. Одною з передумов започаткування переговорів, твердить Ганой, це відтягнення всіх китайських військ з території В'єтнаму.

У ноті до Ганою уряд КНР не подав причин вибору нової дати, пропонуючи крім цього, щоб поодинокі сесії переговорів чергувались поміж Ганоєм і Пекіном. Нота, що її тут опублікувало пресове агентство Новий Китай, гостро опрокидує закиди Ганою, що китайські війська грабують в'єтнамські поселення і пересувають граничні позначення. Китайське агентство рівнож повідомило, що делегацію КНР очолюватиме заступник міністра закордонних справ Ган Ніанлунг.

В Ірані курди вимагають національних прав

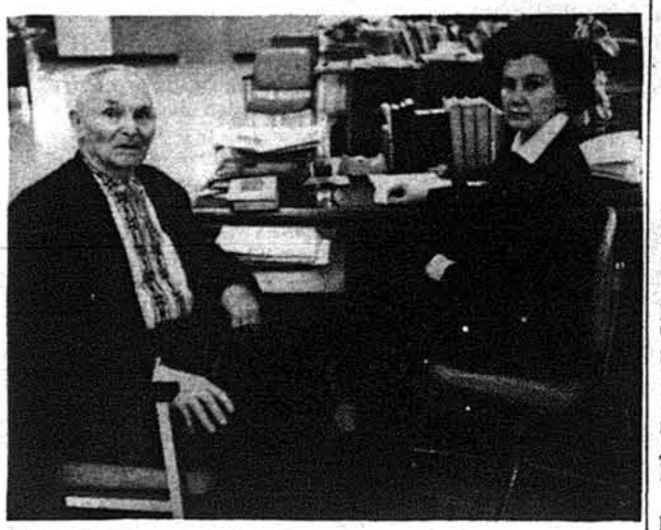
Санандадж, Іран. — Минулого понеділка, 19-го березня, у цім місті дійшло до збройного зудару між іранськими вояками та озброєними курдами, які заселюють ту частину Ірану, як теж частини Туреччини, Іраку, Сирії та Совєтського Союзу.

У Санандаджі курди, деякі з яких вимагають від нового іранського уряду широкої національної та релігійної автономії, а інші змагають до встановлення самостійного Курдистану, захопили військові бараки, як теж телевізійну та радієву станції, закидаючи урядові прем'єр-міністра Меґді Базаргана та мусулманському провідникові Аятоллі Хомейні, що не додержують своїх обіцянок щодо гарантування всіх прав курдського народу. Згідно з інформаціями іранських радіостанцій, вже того самого дня, тобто, в понеділок, 19-го березня, встановлено перемир'я, але інші джерела повідомляють, що збройні зудари продовжуються та що загинуло біля 170 осіб.

Курди — це 12-мільйоновий народ, який продовж сторіч намагається створити самостійну державу Курдистан, але їхня батьківщина тепер поділена між Іраном, Іраком, Туреччиною, Сирією та Совєтським Союзом. На початку березня ц. р. у шпиталі Джорджтавнського університету у Вашінґтоні помер видатний провідник курдського руху за встановлення самостійного Курдистану, генерал Мустафа Барзані, який вже під час Другої світової війни очолював курдський національний рух в Іраку і вів партизанську боротьбу до 1975-го року, коли іракські власті, з допомогою іранських чинників, придушили цей рух.

Однак, після повалення влади іранського шаха Мохаммеда Рези Паглеві курди в Ірані посилили свої змагання за національні та релігійні права. Курди — це не тільки відмінний від іранців нарід, але вони також належать до суннітської вітки ісламської релігії, а іранці — до шиїтської. Ці дві ісламські секти запеклі вороги. Тому ворожнеча між курдами та іранцями спричинена не тільки національними, але і релігійними причинами.

В. Авраменкові сповнилось 84 роки життя

Маестро Василь Авраменко та ред. Любов Коленська в розмові під час його відвідин в УНСоюзі і редакції „Свобода", у понеділок, 20-го березня 1979 року

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Л. К.). — Відомому балетмайстрові, хореографові та організаторові курсів українських танців Василеві Авраменкові, народженому 22-го березня 1895 р. у містечку Стеблеві Канівського повіту в Україні, сьогодні сповнилось 84 роки його творчого і трудолюбивого життя на шляху праці для українського танцювального мистецтва. 51 рік тому, бо 25-го травня 1928 року, він вперше виступив в Америці під час Світової Жіночої Виставки в Чікаґо, звернувши увагу багатотисячної публіки на незвичайну красу українського народного танку. З того часу В. Авраменко мав тисячі виступів на великих сценах ЗСА і Канади та зорганізував сотні курсів українського танцю з тисячами української молоді, скрізь не лише викликавши небува-

(Закінчення на стор. 4)

У лютому гуртові ціни знову зросли, Білий Дім заповідає протидії

Вашінґтон. — Департамент праці інформує, що продовж лютого гуртові ціни знову зросли, того разу на один відсоток, а зокрема збільшились ціни харчових продуктів, спеціяльно м'яса та риби, як теж інших продуктів, наприклад, бензини.

Це вже 6-ий місяць підряд, що гуртові ціни зростають. У січні ті ціни збільшилися на 1,3 відсотка, що було найбільшим зростом

(Закінчення на стор. 4)

ЗСА доставлять зброю Єменові не зважаючи на перемир'я

Вашінґтон. — Не зважаючи на перемир'я і постепенне відтягнення військ Південним Єменом з території Ємену, ЗСА продовжуватимуть доставу зброї Єменові на суму 340 мільйонів долярів згідно з первісним домовленням.

Речник Державного департаменту ЗСА Томас Рестон заявив, що ця зброя потрібна Єменові для вдержання його „територіяльної інтеґральности". ЗСА вже вислали до Савдійської Арабії два радарні літаки для слідкування за подіями на пограниччі Єменів і в найближчих днях плянують вислати 12 джетових літаків типу Ф-5, 64 танки і 50 вантажників. Крім цього ЗСА зобов'язались вислати до Ємену технічних дорадників, які вишколюватимуть його військо в уживанні нової зброї. До кінця року число цих дорадників може зрости до 70, заявив Рестон.

Для вдержання безпеки та з метою охорони американських інтересів американська фльотиля з чотирьох кораблів, включно з літаконосцем „Констелейшен", залишиться „на неозначений час" в Арабському морі, заявили речники Пентаґону, вказуючи на збільшене число совєтських кораблів на водах цього моря та на все ще неясну ситуацію в Ірані.

Державний департамент висловив вдоволення з існуючого перемир'я поміж Єменами, до якого на їхню думку причинились заходи Арабської Ліґи і сильна постава ЗСА й Савдійської Арабії.

Громада Ню Йорку відзначила роковини Т. Шевченка

Ню Йорк (Є. С.). — У неділю, 18-го березня ц. р., заходами Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА і Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій міста Ню Йорку — Метрополітальний Відділ УККА, тут у залі Вашінґтон Ірвінґ Гай Скул відбувся святочний концерт для вшанування роковин Т. Шевченка.

Шевченківський концерт розпочато „Заповітом", що його виконав хор „Думка" під диригентурою Семена Комірного і при акомпаньяменті Євгенії Палій.

Відтак голова Комітету Об'єднаних Українсько - Американських Організацій інж. Євген Івашків привітав присутнього на залі Владику Лостена, єпископа Стемфордської єпархії, численних отців, учасників Концерту, громадно зібрану публіку і представив голову НТШ-А д-ра Ярослава Падоха, який у своєму вступному слові підкреслив ролю Т. Шевченка, іменем якого названо Наукове Товариство.

Мистецьку програму розпочато виступом нюйоркського хору „Думка", який виконав дві пісні: „Сонце заходить" (В. Іконника) і „Садок вишневий" (Б. Вахнянина). Опісля Оля Шкафаровська-Рудик прорецитувала твір Шевченка „Сова".

Наступними точками програми були: танок „Верховино" у виконанні дівочого ансамблю „Верховинці" під мистецьким керівництвом Олега Гензи та сольоспів „Ой піду я межи гори" (слова і муз. Кос-Анатольського) у виконанні сопрано Олі Гірняк.

Перша частина шевченківського Концерту закінчилася виступом танцювального ансамблю „Верховинці" Осередку СУМА ім. ген. хор. Т. Чупринки в Ню Йорку, який з великим успіхом виконав „Гуцулку" (солісти: Д. Генза, О. Сохан, О. Генза, О. Коваль, Д-Г. Генза, І. Барна, М. Ґбур, М. Приймак).

Другу частину програми розпочав святочним словом проф. Є. Федоренко, член Президії НТШ і Шкільної Ради УККА, говорячи на тему „Т. Шевченко і сучасність", характеризуючи геніяльність і своєрідність творчости Т. Шевченка, який став не тільки найбільшою постаттю в історії українського письменства, але ввійшов у пантеон велетнів світової літератури. Але в геніяльній творчості Шевченка, українці ще за його життя відчули в ньому національного генія-пророка, муза якого висловлювала прагнення української нації. Шевченкове вогнене слово передало українцям великі надії і мету: „в своїй хаті — своя правда, і сила

(Закінчення на стор 3)

Родезійський уряд відкидає пропозиції ЗСА і Британії в справі виборів

Солсбері, Родезія. — Два неґритянські члени тимчасового уряду Родезії, а саме єпископ Абель Музорева та пастор Ндабанінджі Сітголе, в неділю, 18-го березня, відкинули заклик ЗСА та Британії, щоб заплянований загальні вибори в тій африканській країні, де досі був уряд білої меншости, відбулися під наглядом Об'єднаних Націй і щоб ще перед виборами тимчасовий уряд переговорював з провідниками марксистського „Патріотичного Фронту", який веде збройну боротьбу проти тимчасового уряду.

Музорева і Сітголе підкреслили, що не можуть погодитися на заклик державного секретаря Сайруса Венса та британського міністра закордонних справ Дейвида Овена з попереднього дня, бо переговори з лідерами „Патріотичного Фронту", тобто з Робертом Муґабе і Джошуа Нкомо, напередодні самих виборів, що заплянований на 20-го квітня, „підкопали б довір'я до нашого уряду". Рівнож згадані два лідери поміркованих неґритянських фракцій заявили, що „втручання" Об'єднаних Націй під час виборів могло б викликати підозріння серед населення, що тимчасовий уряд хоче „пошахрувати ці вибори", а в дійсності вибори мають на меті запевнити, що влада перейде в руки чорної більшости цієї африканської країни.

Щодо переговорів з лідерами „Патріотичного Фронту", то Музорева і Сітголе вказали, що вони кілька місяців тому були готові на такі переговори, але ЗСА та Британія не скликали конференції, а Муґабе і Нкомо тоді заявили, що не бажають переговорювати із „зрадниками", які ввійшли в склад тимчасового уряду.

ПЕРЕНЕСЕНО ЗАСІДАННЯ ПРЕЗИДІЇ І КРАЙОВОЇ РАДИ УККА

У зв'язку з несподіваною смертю Голови Проводу Українських Націоналістів сл. п. д-ра Дениса Квітковського і заповідженими на суботу, 24-го березня ц.р. похоронами, засідання Президії і Крайової Ради Українського Конгресового Комітету перенесено на іншу дату. Новий реченець засідань буде визначений Екзекутивою пізніше.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

У ЛМКЛЮБІ ВІДБУДЕТЬСЯ ДОПОВІДЬ МГРА Р. КУПЧИНСЬКОГО

Ню Йорк, Н.Й. — Із Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що у п'ятницю, 23-го березня ц. р., о год. 7-ій вечора, у приміщенні цього Клюбу при 136 Друга евеню, доповідатиме мгр Роман Купчинський на тему: „Спротив середньоазійських народів у СССР". Опісля відбудеться дискусія.

СВЯТКОВІ СХОДИНИ В ЧЕСТЬ Т. ШЕВЧЕНКА

Ню Йорк, Н. Й. — 82-ий Відділ СУА в Ню Йорку влаштовує святкові сходини для вшанування Т. Шевченка. Сходини призначені для членства СУА й громадянства. У програмі: Володимир Барагура — доповідь „Джерела геніяльности і пророчости Т. Шевченка", Зіна Раковська — мелодекламація „Заповіт" під фортепіяновий супровід Ліди Котлярчук і Надя Лидиба-Подоляк — „Лічу в неволі".

Сходини відбудуться в неділю 25-го березня ц. р. о год. 1:30 по полудні в Домівці СУА, 108 Друга евеню.

ДІТОЧА ЗАБАВА У ВАШІНҐТОНІ

Вашінґтон, Д.К. (Х. Пацлавська). — 78-ий Відділ Союзу Українок Америки у Вашінґтоні, Д.К. влаштовує діточу забаву „Чарівна шапочка", яка відбудеться в неділю, 25-го березня ц.р.

Забава відбудеться в епископальній церкві св. Колюмба при 42 і Албемарл вулицях, Нортвест, у Вашінґтоні. Забава триватиме від год. 3-6 по полудні. В програмі: гри, казка в прозірках і буфет. Організатори запрошують українських дітей з Вашінґтону і околиці прибути на цю забаву.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Зенон Снилик, Василь Тершаковець і Євген Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Церква на сторожі волі

У своїй першій енцикліці, під заголовком „Спаситель людини", Папа Іван Павло II не завагався поставити сильний наголос на права людини, засуджуючи атеїстичні режими за переслідування вірних і правильно визначуючи ролю Вселенської Церкви, як „сторожа волі" в цілому світі.

Цього можна було й сподіватись на підставі його попередніх публічних заяв в дусі християнського гуманізму, який він у своїй енцикліці дуже вимовно протиставив марксистському гуманізмові з його суто матеріялістичною, а то й гедоністичною, закраскою. Бо не без причини ствердив Папа, що в основу його першої енцикліки ввійшли міркування, які дозрівали на протязі 32-ох років його служіння у священичому й єпископському сані в Польщі. Своєрідним підкресленням цього є факт, що Папа Іван Павло II написав енцикліку рідною польською мовою без консультацій зі знавцями теологічного права, чи ватиканськими експертами в інших справах. Тому деякі аналітики стверджують велику відмінність у стилі енцикліки від подібних документів його італійських попередників, називаючи ії „відкритою і безпосередньою". У цьому відношенні нова енцикліка має більш світський характер, хоч і є вона сильним підтвердженням основних християнських засад і правд Божих.

Засуджуючи надмірний матеріялізм у цілому світі, який „зробив з людини раба йоого власних виробів" і який поглиблює прірву поміж багатими й убогими народами, Папа Іван Павло II остерігає людство перед небезпекою війни і закликає до більш поміркованого використовування природніх багатств, до зменшення видатків на зброєння, до підпорядкування технологічного розвитку комплексному гуманістичному плянові, основаному на християнських засадах моралі й етики. В рамках такого пляну не вміщуються постійні переслідування й тортури вірних Церкви, що їх так жорстоко і послідовно примінюють атеїстичні режими, трактуючи вірних як „другорядних громадян", а то й позбавляючи їх громадянства. Неначе вказуючи безпосередньо на Москву, Папа повторно заявив, що жадна ідеологія не може замінити правди Божої і віри в Христа. Знову ж таки в дусі християнського гуманізму, Папа Іван Павло II, добре розуміючи суть комунізму і його підпорядкування всіх вартостей елітарно визначеному „колективному добру", поставив наголос на гідність людини, на її права, які є Божими правами. Тому він уважає, що власне одним з найбільш важливих світських завдань Церкви є стояти на сторожі волі й гідности людини, які під цю пору так сильно загрожені.

У загальному, з енцикліки Папи Івана Павла II повіяло для декого на Заході свіжим, а для нас зовсім не новим духом тісної пов'язаности Церкви з народом. Ця концепція глибоко закорінена в Польщі, вона золотою ниткою тягнеться через історію українського й інших східньоевропейських народів у контрасті до більш секуляризованої концепції західнього світу. І тільки під цим кутом можна зрозуміти твердження Папи, що Церква не сміє стояти осторонь суспільних явищ, які діють на шкоду людині. Це не є виявом „політичного активізму", як це називають деякі єпископи і священики, скажім, Південної Америки, вдаючись часто-густо до радикальних засобів для поборювання суспільного безправ'я.

Для Папи Івана Павла II ідея „Церкви з народом" така близька як і для вірних наших Церков, духовні провідники яких завжди стояли в авангарді боротьби за людські і національні права. З цих та інших причин слід привітати першу енцикліку Папи Івана Павла II та сподіватись, що її ідеї та концепції знайдуть позитивний відгомін та постепенне примінення в цілому світі.

Д-р мед. Роман Осінчук

ПОМІСНА УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА ТА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД

[3]

У декого можуть зроджуватись сумніви чи можна зібрати таку суму на протязі кількох років? На це не трудно відповісти. На терені ЗСА є приблизно 150,000 українських родин, а відкинувши одну третину може відчужених, може байдужих до тієї проблеми, то все ж таки при добре зорганізованій в кожній місцевості збірковій акції у ЗСА можна врешті навіть по кількох роках охопити до цієї акції 100,000 родин. Якщо б кожна родина склала лише одноразову пожертву в сумі вартости одного обіду для родини — себто 25 долярів, то вже у одному році ми могли б зібрати 2,5 мільйони, а за 4-5 років у самому ЗСА можемо мати 10 мільйонів. Других десять у тому часі могли б зібрати інші країни усі разом. І це не утопія! Це є чисто реальна справа, коли кожен буде про це пам'ятати, складе до цього сам щорічну свою пожертву та заохотить до цього ще своїх приятелів чи знайомих. А треба взяти до уваги, що ми маємо направду благородних жертводавців, які вже пожертвували по 1000-1500, а то й кількадесять тисячів долярів. А тоді виконання нашого задуму та здійснення кількамільйонового фонду на цілі нашої Патріярхії не є фікцією, як декому могло б здаватися, а таки „дійсною'' дійсністю.

Нехай же не бракне нікого, хто не склав би відповідної пожертви. Не вільно занедбати ніодної хочби найменшої пожертви. Для такої всіх охоплючої, збірки треба добре облуманої та безперервної збіркової акції та активного й обов'язкового у кожній місцевості збіркового Комітету Патріяршого Фонду. Провід і організацію збірки повинні в першій мірі перебрати наші патріярхальники на місцях, а ініціятиву та творення збіркових комітетів й цілого ряду збірщиків повинні взяти в свої руки проводи місцевих Відділів Т-ва за ПУКЦеркву, члени Комісії Патріяршого Фонду, члени колишніх чи тепер існуючих збіркових комітетів, члени братств і т. п., а зокрема наші священики. У збіркову акцію повинні зокрема бути охоплені всі парохії на терені даного відділу Т-ва за Патріярхат чи навіть окремі громадяни, що не раз живуть у відокремленні серед чужинців. До такої збірки закликав свого часу наш Блаженніший Патріярх та до такої збіркової акції, зокрема провідної, просить Крайову Управу Т-ва за ПУ, Управи Відділів цього ж Т-ва та усіх патріярхальників „Свята Софія'' — Т-во українців католиків ЗСА та Комісія Патріяршого Фонду у Філядельфії.

Збіркові Комітети повинні діяти безперервно на протязі року та в ньому охопити кожну українську католицьку родину. Але є дати в історії нашої Церкви, які заслуговують на спеціяльне відзначення чи то у формі академій чи звичайних сходин, чи громадських зборів і при таких оказіях, крім обговорення ставленої на програму дня управи, можна завжди ставити чи пригалати справу Патріяршого Фонду. А такими датами є ім'янини Блаженнішого Йосифа під час Різдвяних свят, день уродин Блаженнішого (17-го лютого 1892), ліквідація нашої Церкви (8-10 березня 1946), ліквідація нашої Ієрархії та поголовні арешти священиків і мирян (11-го квітня 1945), синодальні дні (жовтень), поставлення внеску нашим Блаженнішим на Соборі Ватиканськім II на піднесення Митрополії ПУКЦеркви до Патріярхату (11-го жовтня 1963) та інші. Очевидно, що такі відзначення повинні бути получені з відправою св. Літургії за порозумінням з отцем парохом та й за його апробатою може бути ще в церкві збірка на тацу. Всі ці заходи повинні бути обдумані та пляново організовані збірковими Комітетами на місцях. Проте, автор цих рядків хоче звернути особливу увагу на дату ліквідації нашої Церкви 8-10 березня 1946 року. Цей день ми усі повинні солідарно відзначити молитвою і постом — так, постом, а видаток на харч для родини у цей день, 20-25 дол., повинен бути пожертвою на Патріярший Фонд. Це буде пам'ятна Богу й Церкві пожертва.

У збірковій акції на Постійний Патріярший Фонд ми повинні підшукувати та заохочувати окремих громадян ставати постійними жертводавцями чи будівничими нашої Патріярхії. Жертводавцями на Постійний Патріярший Фонд будуть зараховані ці,що річно складуть 25 дол. і вище, спомагаючи ми жнотводавцями будуть ті,що складуть річний даток 100 дол. і вище добродіями будуть жертводавці 500 дол.,фундаторами зі 1,000 дол. датком та меценати, які складуть 5,000 долярів і вище. Фундатори й меценати одержать окремі грамоти від Блаженнішого Патріярха.

[Продовження буде]

Іван Кравчук

В БОРОТЬБІ З АЛЬКОГОЛІЗМОМ

[2]

І зворот Лесі Українки: „Хто визволиться сам, той буде вільний'', слід би розуміти ці слова не тільки в державно політичному значенні, але найперше внести б у власну духовість і завжди намагатись примінювати це в щоденному бутті. Бо інакше, говорення про ідейну відданість, ідеологічність, визвольність будуть немов профанацією таких понять.

Очевидно, ми своїм писанням, цього лихого стану не узагальнюємо, а маємо на увазі конкретні наявності, хоч їх не називаємо й не уточнюємо. Шановні читачі теж не узагальнюють, а бачитимуть це лихо тільки там, де воно є.

Пригадаємо, що в добі Шевченка гурток панів-дідичів, галасуючи про, модні тоді, ліберальні кличі Заходу, на ділі свій патріотизм'' замикали в колі власного розкішного, гулящого бенкетування і п'янствування, та ще й тим чванилися. З такої „діяльности'' залишилось про них згірдливе окреслення: „мочиморди'' (від мочити морди). За наших днів, на ЗУЗ, під час посиленої тверезости серед українців, тим згірдливим окресленням прозивали окупантських функціонерів, уточнюючи: „польські мочиморди''. І так ми визбулись того згірдливого слова, і в словниках української мови його немає.

Давно в нас до безтями запивали горе і радість, недостатки і добробут, пили із розпуки й на щастя, зі самолюбства й гостинности, і взагалі шукали для того всякої нагоди, а все це разом — з нерозсудливости. Ретроспективно, таку дійсність у нас беруть на рахунок колишньої неграмотности, чи малограмотности і національно політичної несвідомости „мас''. Але чи сьогоднішнім аматорам випивки можливо нав'язувати подібну громадську дискваліфікацію? Тепер уже кожний — хто тільки хоче — знає, і чимало для того є літератури, щоб довести скільки то лиха особистого, соціяльного, національно - політичного, включно з нашим поневоленням спричинює горілка.

Якщо ж такі відомості не переконують і не допомогають, а керівні управи установ, чи організацій, не спроможні гальмувати, чи зупинити заливайської випивки, то принаймні, треба унеможливити впроваджувати такі випивки у програму імпрез; слід відмежувати від цього відповідальність установ чи організацій і, таким чином, відсунути та обмежити випивки до приватної справи любителів. Незалежно від того, слід би мобілізувати для протидії опінію громадянства.

Ануте, лікарі, ви для добра й здоров'я людини — скажіть своє авторитетне слово з науки й досвіду та з медичного й спадкового боку.

Статисти, господарники й соціологи — унагляндіть, скільки нашого гроша відпливає з горілкою і нікотином; скільки родинних трагедій, занепаду моралі, соціяльних злиднів тощо. Вирахуванню Ю. Каменецького, (дивись УМЕ, за „Свободою'' з травня 54 р.), що українці в ЗСА, на Великодні свята видають понад один мільйон долярів на алькогольні напитки — вже застарілі.

Автори писань, видавці, книгарі — підхопіть такі статистичні дані, щоб не припадали пилом рукописи й книжки.

Політики — ваша рука на живчику українського життя: як воно пульсує, куди тече, який потенціял — такі й успіхи.

Отці духовні — ви маєте найкращу можливість вглянути в громаду. Ви кожної неділі промовляєте до парафіян з висот амвони. Присвятіть хоч деколи увагу й цьому щоденному в нас лиху, про яке, напевно, знаєте; кличте схаменутись.

Редактори — розкриваючи лиходійство, що окупант розпиячує нашу молодь, не промовчуйте, а теж розкривайте таке ж лиходійство тут, що проходить перед нашими очима.

Дописувачі — не калькуйте, не тіштеся, і не хваліть необачно, мовляв, ... повні столи вгиналися... (від напитків — І. К.), бо не в таких столах вартість імпрези.

Громадські діячі, якщо ви відвернетесь від чарки й нікотини — соромтесь, що будете іншими від других; не оглядайтесь, що деякий час будете немов самі. За добрим прикладом підуть одні, а другі хоч-не-хоч відчуватимуть респект, бо ніякі красномовства не впливають так успішно, як добрий особистий приклад (так, самі знаєте, було в Краю). Найперше твердіші вимоги до самого себе й зважена пробачливість до других — „слабших'', а тоді успіх (зокрема, стосується тих, що вимагають від інших).

Послідовники тверезости — входячи на імпрезу, де мають „вгинатися столи'', зразу запитайте, чи у вашому квитку вступу, вже врахована горілка; якщо так, то зразу домагайтеся половини звороту, або хай самі господарі зобов'яжуться таку суму переслати на фонд відновлення Т-ва „Відродження'' — тверезости, яке в нас так потрібне, як до відчадження повітря. І ніхто з вами

(Закінчення на стор. 4)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ПРИБУТКОВІ ПОДАТКИ І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Часто вказується на факт, що з уваги на теперішню державну політику високих податків, єдиний спосіб, яким особа може акумулювати і залишити по собі значний спадок — це мати задовільне життьове забезпечення.

Життьове забезпечення, виплачене по смерті забезпеченого члена, який мав вивінувальну, термінову чи акцидентову грамоту — переважно звільнене від оподаткування. Чистий прибуток з грамоти (різниця між вплаченими вкладками, а дивідендами і виплатою за грамоту) може бути дуже значний, залежно від того, як довго вплачувано вкладки перед смертю члена. З уваги на те, що цей прибуток не буде оподаткований, заощадження для спадкоємців можуть бути значні.

Сума виплати після смерти забезпеченого члена не підлягає податкам, не зважаючи на те, чи виплата одноразова, чи її розкладено на рати на ціле життя спадкоємця. Та частина місячної чи річної рати, яка є додатковим-дорахованим відсотком від повної суми виплати, теж не підлягає оподаткуванню. Крім того, якщо спадкоємець — це жінка чи муж покійного (ої), тоді перших 1,000 долярів відсотку, що їх одержується як частину місячної чи річної рати, теж не підлягають податкам.

Ще інша податкова пільга для забезпечених — це те, що дивіденди, які платить забезпеченеве підприємство, не зважаючи на те, чи вони виплачені готівкою, чи задержані згаданим підприємством для акумуляції, не рахуються, як прибуток, що підлягає оподаткуванню. Такі дивіденди рухаються як зменшення суми вкладок за ваше забезпечення.

Забезпечення може теж допомогти при акумуляції готівки, яка теж буде вільною від податків. На протязі часу, коли ви платите вкладку, вартість вашої забезпеченевої грамоти зростає згідно за системою складних („кампавнд'') відсотків. Це збільшення вартости грамоти теж не підлягає прибутковому оподанню.

Український Народний Союз має різні кляси забезпеченевих грамот, які найкраще надаються для комасування великого спадку.

Наша грамота кляси P-20 вимагає вплачування вкладок протягом 20-ох років і повна сума забезпечення платна по смерті забезпеченого члена від дня вплати першої вкладки.

А наша грамота кляси P-65 вимагає вплачування вкладок до 65-го року життя. Повна сума забезпечення платна, після вплати першої вкладки, по смерті члена перед або після 65-го року життя.

Найменш коштовною грамотою Українського Народного Союзу для збільшення вашого спадку — це грамота кляси DP-65. Вкладки платні протягом цілого життя члена, а повна сума забезпечення платна по смерті забезпеченого, якщо вона наступить перед 65-им роком життя, а якщо забезпечений має більше ніж 65 років, коли помре, то половина цієї суми є платна спадкоємцям.

Тепер порівняймо кошти цих трьох забезпеченевих грамот, припускаючи, що ви маєте 30 років життя і набуваєте грамоту вартости 20,000 долярів. Ваші оплати за ці кляси грамот були б:

Кляса P-20 — $571.40 річно
Кляса P-65 — $424.80 річно
Кляса DP-65 $294.80 річно

Грамота кляси DP-65 дає вам найвище забезпечення за найнижчу ціну, зокрема під час молодших років забезпеченого,коли він заробляє менше, але фактично найбільше потребує забезпечення для його зростаючої родини.

Не треба вам розглядатися-шукати! В Українському Народному Союзі вкладки найнижчі в порівнянні з аналогічними грамотами, які можна набути деінде. У додатку до наших високих дивіденд, які виплачується річно, вищеописані наші забезпеченеві грамоти скоро нагромаджують резерву грамотного звороту, з якої ви можете затягнути позичку за низьким опроцентуванням, а саме, за 4 відсотки річно, або яку ви можете вибрати у формі звороту, якщо колинебудь вам потрібно фондів.

Будучи членом Українського Народного Союзу ви не тільки будете власником зебезпеченевої грамоти, а станете співвласником організації, яка нараховує 87,000 і має 43,000,000 долярів майна. Ви можете переводити ваші вакації, по знижці і серед української атмосфери, на нашій оселі Союзівці в Кергонксоні, Н. Й. Ви рівнож одержуватимете наш український щоденник „Свободу'' і англомовний „Український Тижневик'' і цим самим будете поінформовані про події в Україні та в українських громадах у вільному світі.

Ставши членом УНСоюзу, зможете разом з нами гордитися 85-річною діяльністю і осягненнями нашої організації на службі і для добра української спільноти.

Ви, як член Українського Народного Союзу, матимете повні права брати участь у засіданнях вашого Відділу, голосувати над всіми справами, які стосуються вашого Відділу, репрезентувати ваш Відділ як делегат на наших конвенціях та бути вибраним до управи вашого Відділу чи до нашого правлячого тіла Головного Уряду УНСоюзу, який складається з 26-ох обраних урядовців.

Це привілеї, яких не знайдете в комерційних забезпеченевих компаніях.

Станьте одним з нас! Вже сьогодні вступіть у члени Українського Народного Союзу!

Михайло Івасівка

У 25-ТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ ВОЛОДИМИРА ТРАЧ-БЛАВАЦЬКОГО, КОРИФЕЯ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ

(I)

Володимир Блавацький

Дня 22-го вересня 1939 року о год. 11-ій перед полуднем львівський комендант ДОКорпусу Львів, один із гвардії Пілсудського підписав умову про передачу міста Львова військам Совєтського Союзу в містечку Винники. О 5-ій год. по полудні у Львів в'їхали „доблесні'' воїни Червоної армії.

Один окупант відійшов, а другий... прийшов й почав заводити нові „демократичні'' порядки.

Був вівторок, 26-го вересня 1939 року. По радіо повідомили, що „доблесна'' армія „принесла братам Західньої України... визволення, щастя і свободу від польського гніту й всілякі інші „блага''. А потім закликали всі галицькі театри приїхати до Львова. З акторів, які постійно перебували у Львові, та з деяких акторів польського театру створено драматичний театр ім. Лесі Українки. Акторський склад почали доповнювати акторами зі східніх областей України, яких чимраз більше приїздило до Львівського театру. Тому, що в той час було тільки одно приміщення — будинок Львівського Великого Театру, то в ньому приміщувалися український і польський театри, а зчасом театр опери й балету. Акторів було так багато, що в коридорах театру трудно було пройти.

На додаток ще й приїхав Житомирський драматичний театр на гастролі на цілий місяць, з великою обсадою п'єси „Богдан Хмельницький'' О. Корнійчука. Гостям належала першість; гардероби, проби тощо. Словом, це було муравлище культурних працівників. Спочатку проби відбувались у різних місцях; згодом театр Л. Українки дістав приміщення в будинку Скарбка, біля Оперного Театру, де була гарна заля для проб. Рівночасно будувався театр з рухомою сценою і модерним обладнанням для драматичного театру ім. Лесі Українки. Тоді мистецьким керівником був Володимир Блавацький.

Коли драматичний театр ім. Л. Українки перевели до нового приміщення, то органи НКВД вже встигли розвідати про минуле режисера В. Блавацького і вважаючи, що він непевний, його здійняли з мистецького керівництва й знизили до звичайного режисера. Мистецьким керівником став Йосиф Стадник. В. Блавацький відчув, що він „недовподоби'' зверхникам, бо ніколи не міг сам режисерувати ніякої п'єси, хіба тільки з наставником режиму. Так, наприклад, п'єсу „Любов Ярова'' Треньово, ставив Лейн (жид) і Блавацький. Так було з усіма постановками аж до 22-го червня 1941 року. Несподіваний, але бажаний нам усім вихід прийшов цього ж дня. Загуло по вулицях сумного толі Львова у ранніх годинах слово „війна''. Раділи і боялись, бо не так легко позбутись московського брудного, закривавленого чобота...

Першого дня війни, 22-го червня „доблесні'' воїни большевицької армії панічно втікали з українського Львова, грабуючи все, що лише могли захопити. Так було в неділю, понеділок і вівторок до полудня. Львів мовчав... Було спокійно, тихо, аж неприємно; така тиша не віщувала нічого доброго. В. Блавацький жив тоді в театральному гуртожитку, в будинку „Сакракер'', біля площі св. Юра, поблизу Політехніки. Раптом у вівторок біля 2-ої год. по полудні тишу міста прошила стрілянина з кулеметів і танкової артилерії. Стрілянина не вщухала аж до неділі, 29-го червня. У середу, 25-го червня вернулися „доблесні'' червоні воїни назад до Львова, а з ними і відділи НКВД, які без причини масово почали заарештовувати українське населення. Совєтські опричники розстрілювали і в макабричний спосіб винищували українських патріотів за те, що вони були... українцями. Шеф НКВД на місто Львів-Барвінський (жид) відвідував ніби по-приятельському режисера В. Блавацького. Його провокативні дискусії і нахабна поведінка не віщувала В. Блавацькому нічого доброго. По такій візиті мистець почував, що кожної хвилини можуть прийти й його заарештувати та забрати до тюрми на вул. Лонцького.

З 29-го на 30-го червня, не було чути ніякої стрілянини. 30-го червня о год. 4:30 ранку я вийшов із моїм кузином (якому усміхнулося щастя, большевики не встигли викінчити однієї комори з в'язнями на Казимирівській вулиці) в напрямі вул. Лонцького, бо він оповідав, що большевики залишили горе трупів.

Коли ми зближалися до того місця, де мешкали актори, побачили В. Блавацького, він спершись на мур, курив цигарку. Коли ми зрівнялися з ним, то він поспитав, куди то ми так вранці поспішаємо. Тоді ми йому про все розповіли, й він пішов з нами. Ми були першими свідками злочинства „старшого брата'' на вул. Лонцького.

Коли ми верталися, наблизившись до площі св. Юра, там ми побачили військо в інших мундурах. В. Блавацький раптово змінився — очі засяли радістю, лице дістало колір, а руки й поведінка були такі, ніби його розковано з кайданів.І враз він побіг до тих вояків,а ми за ним. А потім В.Блавацький пристанув коло Юрія Шухевича і з ним поговорив.Ю.Шухевич сидів на камені й пильно дивився в напрямі вулиці Городецької, немов когось очікував. Опісля В. Блавацький підійшов до мене і сказав, щоб я прийшов до театру о год 11-ій вранці.

Коли я прийшов на означену годину до будинку Оперного Театру, то там вже були режисер В. Блавацький і Андрій Петренко. Ми забрали від портьєра ключі, а на його місце призначили українця, поставивши своїх портьєрів і сторожів. У той час поляки думали, що отримають від німців у свої руки оперовий театр, але режисер В. Блавацький разом з А. Петренком доклали усіх старань та енергії і врешті-решт полякам сказали, що коли вони будуть потрібні а нашому театрі, то їх покличеться. Режисер В. Блавацький дотримав обіцянки і декого покликав на працю. Правда поляки спершу старалися саботувати працю, але зчасом їх переконано, що це таки український театр, і що якщо вони хочуть залишитися в театрі, то мусять чесно працювати. Треба було мовчазний дім театру збудити й оживити... Не легко було режисерові Блавацькому скомплектувати якусь виставу.

На щастя з'явилося в театрі декілька оркестрантів, хористів, танцюристів і драматичних акторів, але все це були одиниці. Однак, режисер Блавацький таки наважився поставити „Запорожця за Дунаєм'', і це після подолання багатьох перепон вдалося. У половині липня 1941 року з'явилися у Львові великого розміру афіші жовтого кольору з чорним друком, на яких повідомлялося українське громадянство про те, що Український Львівський Театр уже відкриває театральний сезон 1941-1942 років — „Запорожцем за Дунаєм''. Ставив оперу режисер Йосив Стадник та директор Л. Туркевич. Поволі, почали прибувати розпорошені актори до Львова і так постав повний оперовий склад, оркестра, балет тощо.

[Продовження буде]

Українська Вільна Академія Наук в США
улаштовує
НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ
МЕДИЧНОЇ СЕКЦІЇ АКАДЕМІЇ
ПРОГРАМА:
Д-р РОМАН ОСІНЧУК: Відкриття та доповідь: Технологія, медицина і здоров'я людини.
Д-р ЮРІЙ ТРУХЛИЙ: Дегенеративні зміни суглобів.
Д-р МИРОСЛАВ ДРАГАН: Розподіл антигенів груп крови серед українців.
Д-р МИХАЙЛО СТЕФАНІВ: Вплив пропливу крови на формування артеріосклерози.
Конференція відбудеться
в неділю, 25 березня 1979 р., о год. 2 по пол.
в будинку Академії в Ню Йорку, Н. Й.
206 Вест 100-та вул.

Т-во Українських Інженерів Америки
Відділ Метрополії Ню Йорк
просить Членів з Родинами та Громадянство на
ДОПОВІДЬ
Інж. Методія Борецького
на тему:
„Контроля занечищення довкілля на базах Морської Фльоти в ЗСА"
що відбудеться
в суботу, 24-го березня 1979 р., о год. 7 веч.
в залі Українського Інституту Америки
2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.
По доповіді дискусія і товариська гутірка при чаю і закусках.

Об'єднання Жінок ОЧСУ
Відділ Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж.
влаштовує
в неділю, 25 березня 1979 р., о год. 4 по пол.
в залі УНДому в Ірвінгтоні, Н. Дж.
140 Проспект Авеню
КИЇВСЬКИЙ ВЕЧІР
В ПРОГРАМІ:
- Прозірки — „Архітектурні цінності Києва" — архітект ПЕТРО ПАЛАШЕВСЬКИЙ.
- Фільм — „Старий Київ" — МИКОЛА КУЛІШ.
- Пісня — ВАЛЯ КАЛИН і ІВАННА КОНОНІВ, акторки українських театрів.
- Слово — СТЕПАН МАГМЕД — актор українського театру.
- Танок — НАТАЛКА ЛАЗІРКО — хореографія РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ.
- Музика — Тріо бандуристів: ВАСИЛЬ КОВАР, ВАСИЛЬ ШКРАТ, МИХАЙЛО СТОЦЬКО.
- Фортепіянове сольо — НАТАЛКА ЗАКАЛЯК, учениця УМІ.

Після мистецької програми —
ГОСТИНА КИЇВСЬКИМИ СТРАВАМИ.

Відвідайте
КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ
для відзначення 40-их роковин
КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ
ВИСТАВЛЕНО 57 КАРТИН НАЙКРАЩИХ МИСТЦІВ.
Виставка триватиме
до 17-го квітня 1979 року
Відкрита щоденно від 2-ої по пол., вечором згідно з домовленням
в Українському Інституті Америки
2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.

В неділю, 25-го березня, о год. 2-ій по пол.
та в суботу, 31-го березня, о год. 4-ій по пол.
буде
ВИСВІТЛЕНИЙ ФІЛЬМ ПРО КАРПАТСЬКУ УКРАЇНУ
ЗІ СЛОВОМ УЧАСНИКІВ.

Український Музичний Інститут Америки
Відділ Ню Йорк
влаштовує
КОНЦЕРТ МОЛОДИХ МУЗИК-ПРОФЕСІОНАЛІСТІВ
в неділю, 25 березня 1979 р., о год. 5 по пол.
в залі Українського Інституту Америки
2 Схід 79-та вул., НЮ ЙОРК, Н. Й.
УЧАСТЬ БЕРУТЬ:
НАТАЛКА ХУДА-ГУСЯК — мецо-сопрано, ЛЯРИСА КРУПА — фортепіян, МЕЛЯНІЯ КУПЧИНСЬКА — скрипка, ІРЕНА ПЕЛЕХ — фортепіян, СВІТЛЯНА ВАСИЛАКІ-ТОНКОШКУР, сопрано.
Дохід призначений на придбання концертового фортепіяну для УМІ.
Датки $5.00, для сеньйорів і молоді $3.00 (можна відтягнути від податку)
Після концерту зустріч з виконавцями при чаю.

Громада Ню Йорку...
(Закінчення зі стор. 1)

і воля". Сучасні українські культурні діячі ідуть шляхом Шевченка. Любов Шевченка до України гартує їхній дух і волю та кличе їх до оборони української мови і культури, на які в теперішній час направлений геноцидний наступ московсько-комуністичного великодержавницького шовінізму.

Опісля хор „Думка" під дириґентурою С. Комірного і при акомпаньяменті Євгенії Палій виконав такі твори: „У перетику ходила" (Л. Ревуцького), „Чи ми ще зійдемося знову" (С. Людкевича) — солісти: баритон Богдан Глушецький і альт Алла Ґроґуль, „Туман хвилями лягає" (М. Лисенка), „Хустина" (Л. Ревуцького) — солісти: сопрано Євгенія Турянська-Ромео і тенор Василь Тершаковець, та „Шевченкові" (К. Стеценка).

Відтак виступила Зірка Дерлиця, якій на фортепіяні акомпаньював Джон ван Баскирк, виконуючи п'ять творів: „Утоптала стежечку" (Ф. Наденка), „Садок вишневий" (М. Лисенка), „Якби мені черевички" (М. Скорика), „Зацвіла в долині червона калина" (М. Скорика) та арію дівчини з опери „Тарас Шевченко" (комп. Г. Майбороди).

Останньою точкою програми був знову виступ повного ансамблю „Верховинці", який виконав танок „Гопак", солістами були: Д. Ґенза, О. Сохан, Г. Блага, О. Ґенза, О. Коваль, Д-Г. Ґенза, М. Ґбур, А. Рудзінський, О. Декайло, В. Волошин, М. Яблонський, І. Барна і М. Приймак. Хореографія — Олег Ґенза. Оформленням сцени займались інж. Т. Гірняк і Т. Шевчук.

Шевченківський Концерт закінчено відспіванням українського національного гимну.

Український Конгресовий Комітет Америки
Відділ у Філядельфії, Па.
у співпраці з
КАРПАТСЬКИМ ДОСЛІДНИМ ЦЕНТРОМ, СЕКЦІЄЮ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА та БРАТСТВОМ КАРПАТСЬКИХ СІЧОВИКІВ
запрошують Українське Громадянство на
УРОЧИСТУ КОНФЕРЕНЦІЮ
в 40-річчя проголошення
Самостійности Карпатської України
в суботу, 24-го березня 1979 р., год. 6-та веч.
в УСО „Тризуб", Філядельфія, Па.
4932 Н. Брод вулиця
УЧАСТЬ БЕРУТЬ:
Дост. АВГУСТИН ШТЕФАН — „Від Хустського Конгресу в 1919 р. до проголошення самостійности в 1939 р.".
Дост. ЮЛІЯН РЕВАЙ — „Взаємовідносини поміж карпатськими українцями, чехами і словаками".
Дост. СТЕПАН РОСОХА — „Шлях до проголошення самостійности Карпато-Української Республіки".
Січовик СИДІР НОВАКІВСЬКИЙ — „Спомини з боротьби „Карпатської Січі".
Проф. д-р ПЕТРО СТЕРЧО — „Дух соборности й консолідація в дії в будівництві Карпато-Української Держави".
Господар конференції — Проф. д-р ПЕТРО СТЕРЧО.

До неформальної зустрічі з Прем'єром Юліяном Ревасм, цим запрошується всіх учасників конференції.

У ВДЯЧНОСТІ ДО МЕЦЕНАТІВ ФКУ:
СПЕЦІЯЛЬНА РЕЛІГІЙНА ПРОГРАМА
В СУБОТУ, 24 БЕРЕЗНЯ 1979 р.
о год. 2:30 по полудні,
в МЕМОРІЯЛЬНІЙ ЦЕРКВІ ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ,
спеціяльна релігійна програма молитов за доброчинців і воздержників української науки.
МОЛЕБЕНЬ. — Служать: Впреп. о. Франко Істочин, декан духовної семінарії св. Софії і Впреп. о. протоєрей Мирон Пахолок. За здоров'я і щастя жертводавців ФКУ, за успіхи в праці українського Гарварду.
КОНЦЕРТ церковної музики у виконанні хору „Діброва" з Гартфорду під управою інж. О. Пришляка.
ПАНАХИДА. — Служать: Впреп. о. архимандрит Віктор Поспішил і о. декан Петро Огірко, духовний опікун ФКУ. За вічну радість душ померлих членів ФКУ.
Програму відкрис Всечн. духовник Гарварду Пітер Й. Ґомс, професор християнської моралі.
Заключне слово: професор Ігор Шевченко, заступник директора УНІГУ.
Ця релігійна відправа є в рамках Дев'ятого Крайового З'їзду ФКУ, на тлі відзначування 10-річчя україністики в Гарварді й Симпозіюму з приводу 400-ліття української друкованої книги, при виставці бібліотечних цінностей.
На З'їзд, зокрема до молитов вдячности, щиро запрошує все українське громадянство.
ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА ФКУ

СХОДИНИ
БУВ. СТУДЕНТІВ ВИСОКИХ ШКІЛ
ҐРАЦУ і ЛЕОБЕНУ
відбудуться
в суботу, 24 березня 1979 р., о год. 7-ій веч.
в залі УНДому в Ірвінгтоні, Н. Дж.
140 Проспект Авеню.
Проситься про як найчисленнішу участь.

УВАГА! УВАГА!
ЗАПРОШЕННЯ
ВІД ГРОМАДСЬКОГО КОМІТЕТУ:
З нагоди висвяти в монаший сан
ІЄРОМОНАХА ПАВЛА (в мирі — ред. Петра) Ямняка,
українське громадянство Кліфтону та Пассейку,
улаштовує йому з тієї нагоди
ПРИЙНЯТТЯ в НЕДІЛЮ, 25 березня ц. р.
о год. 12-ій дня
в залі Свято-Покровської Української Православної Церкви при 73-81 Вашінгтон Аве.,
та бажає йому на новій дорозі життя багато здоров'я та наснаги у праці в Христовому винограднику на добро Рідної Церкви та Рідного Народу.
СЛУЖБА БОЖА
буде відправлена о год. 10-ій рано
Зголошення та привіти слати на адресу п. Василя Марущака, — 22 E. Russel St., Clifton, N. J. 07011. Тел. (201) 546-6787.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

В ДРУГУ БЕЗМЕЖНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у Вічність нашої Найдорожчої і ніколи Незабутньої ДРУЖИНИ і МАТЕРІ
св. п. МАРІЇ ПАЛІЙ з роду БЕХ,
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церквах СВ. КОНСТАНТИНА в МІННЕАПОЛІС, Мінн., в СЕРЕДУ, 28 БЕРЕЗНЯ о год. 7:30 рано;
СВ. ІВАНА в ЛОРЕНЦ, Кензас, 28 БЕРЕЗНЯ о год. 7:50 рано.
Про молитви за спокій Душі Покійної просять:
МИХАЙЛО — чоловік
ПЕТРО — син

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
бл. п.
Д-ра ЯРОСЛАВА ГРИНЕВИЧА
будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ
в суботу, 24 березня 1979 р., о год. 7:45 ранку
в соборі свв. Володимира й Ольги, Чікаго, Ілл.
і в Студіоні, Кастель Ґандольфо.
Про молитви за спокій Його душі — просить
Родина

В П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
СИНА І БРАТА
бл. п.
НЕСТОРА РІПЕЦЬКОГО
зложили в Його пам'ять
100.00 дол.
на Патріярший Фонд.
Володимира і Степан РІПЕЦЬКІ
Ярослава ЯЦУШКО

УПРАВИ ВІДДІЛІВ: ОДВУ ім. ВІТОВСЬКОГО і УЗХ ім. О. ТЕЛІГИ в КЛІВЛЕНДІ, Огайо
подають до відома Українському Громадянству, що
З НАГОДИ ПЕРШИХ РОКОВИН СМЕРТИ
сл. п.
МИКОЛИ БІГУНА
провідного, політичного й суспільно-громадського діяча
буде відправлена
ПАНАХИДА
дня 25 березня 1979 р., о год. 6-ій по пол.
в Українській Автокефальній Православній Церкві
св. Тройці в Клівленді, Огайо
при Скрентон вул.
Після Панахиди відбудеться
ПРОПАМ'ЯТНІ СХОДИНИ
НА ПОШАНУ ПОКІЙНОГО
в ПАРАФІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ в НЮ ЙОРКУ
Станична Пластова Старшина
та
Управа Гуртка Пластприяту
мають шану просити Вас на відзначення
30-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ СТАНИЦІ
яке відбудеться
в днях 23-го, 24-го, 25-го березня 1979 року
ІЗ СЛІДУЮЧОЮ ПРОГРАМОЮ:
П'ЯТНИЦЯ, 23-го БЕРЕЗНЯ 1979 року, година 7-ма веч.
ВЕЛИКА ПЛАСТОВА ВАТРА
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ, 140 Друга Авеню.
СУБОТА, 24-го БЕРЕЗНЯ:
2-га год. по пол. — ВІДВІДИНИ НОВАЦЬКИХ ЗАЙНЯТЬ
4-та год. по пол. — ВІДВІДИНИ ПЛАСТОВОГО ДОМУ ГРОМАДЯНСТВОМ. ПЛАСТОВА ДОМІВКА, 144 Друга Авеню.
НЕДІЛЯ, 25-го БЕРЕЗНЯ — БОГОСЛУЖЕННЯ в НАМІРЕННІ ПЛАСТУ
10-та год. рано в Українській Православній Церкві СВ. ВОЛОДИМИРА, 160 Захід 82-га вул.
12-та год. пол. в Українській Католицькій Церкві СВ. ЮРА, 33 Схід 7-ма вул.
2-га год. по пол. — СВЯТОЧНИЙ АПЕЛЬ в залі ШКОЛИ СВ. ЮРА, 215 Схід 6-та вулиця.
ВІВТОРОК, 3-го КВІТНЯ 1979 року, год. 6:30 вечора — ЗУСТРІЧ ОСЕРЕДКУ ПРАЦІ УПС із ЧЛЕНАМИ ПОПЕРЕДНІХ УПРАВ ОП УПС в Ню Йорку
Ювілейний Комітет

ПАНЕЛЬ В ЙОНКЕРСІ В 50-ТУ РІЧНИЦЮ СТВОРЕННЯ ОУН

Йонкерс, Н. Й. — Крайова Булава Дружинників СУМ в Америці, Спілка Української Молоді Америки при Осередку ім. 30-го червня в Йонкерсі, Н. Й.,

— СУМ та Т-во Української Студіюючої Молоді ім. Миколи Міхновського при Осередку діяльности в Йонкерсі — у суботу, 24-го березня ц. р., о год. 7:30 вечора, тут у домі Спілки Української Молоді при Палісайд евеню, з нагоди 50-ої річниці створення Організації Українських Націоналістів влаштовують панель, участь в якому візьмуть: Осип Рожка з Бельгії, Роман Зварич з Ню Йорку, Лев Іваськів з Філядельфії та Андрій Прятка з Ню Йорку; модератор цього панелю — Ігор Зварич.

Центральний Комітет Вшанування Пам'яті Симона Петлюри в Америці
повідомляє Українське Громадянство м. Ню Йорку й околиці, що
в неділю, 25-го березня 1979 року
після Служби Божої
в Українській Православній Катедрі
св. Володимира при В. 82-ій вул. **в Ню Йорку**
буде відправлена
ПАНАХИДА
за спокій Душі
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
св. п.
ПАВЛА ШАНДРУКА
Ген. Штабу Ген.-Полковника Армії Української Народної Республіки і головнокомандуючого Української Національної Армії і Першого Голови Центрального Комітету Вшанування Пам'яті Симона Петлюри в Америці.
Просимо до участи в Панахиді Українські Комбатантські Організації і Організації Української Молоді по можливості зі своїми прапорами.
ПРЕЗИДІЯ
ГОЛОВНОЇ УПРАВИ КОМІТЕТУ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
136 Друга Авеню, 2-ий поверх
(ДІМ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ)

П'ятниця, 23-го березня 1979 року, год. 7-ма веч.
ДОПОВІДЬ
Мґра РОМАНА КУПЧИНСЬКОГО
„СПРОТИВ СЕРЕДНЬО-АЗІЙСЬКИХ НАРОДІВ в СССР"
Після доповіді відбудеться дискусія.

Об'єднання кол. Вояків II. Дивізії Української Національної Армії
повідомляє, що
в неділю, 25-го березня 1979 р.
В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
сл. п. Генерального Штабу, Ген.-Полковника
ПАВЛА ШАНДРУКА
ГОЛОВНОКОМАНДУЮЧОГО УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ
о год. 12:30 по пол., в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. та на могилі Покійного.
Запрошуємо наших Членів, всіх кол. Вояків УНА, Українських Комбатантів та все Українське Громадянство своєю участю вшанувати пам'ять Покійного Генерала.

В БОРОТЬБІ...

(Закінчення зі стор. 2)

не буде спорити за таку доцільність. Адже, дотепер ви платили в квитках за горілку, якої ви не пили. Тож хай відтепер почнеться зворот.

Не тому не марнотратити на горілку й нікотин, що лікар заборонив, або, що немає грошей — але із глибшої самосвідомости, а з принципу вищої доцільности.

Очевидно, особисті розваги і, тимбільше, товариські — є корисні; людині, як соціяльній істоті, вони потрібні й необхідні, як рибі вода. Але центром уваги і силою тяготіння туди — не мусить бути випивка. Проте, маючи повне зрозуміння до людських особливостей, знаючи пробачливість до слабостей — навіть на химери і, не раз, гірше ніж до невиправданих (на нашу думку — шкідливих), делікатно кажучи, трункових ласощів і нахилів — не можна не добачувати того, що випивки в нас ідуть наперелив і становлять суспільне лихо. Хто в тім сидить, тому, може, того й не видно, але, приглядаючись збоку, це явище дуже разюче. В нашій спільноті вони шириться як інфекція. Про це можна переконатись, роблячи у відповідні місця, час від часу, спостерігальні екскурсії. Навіть деякі особи, що на рідних землях цілком не пили — тепер не відмовляються. Наглядніше можна б це виразити, порівнюючи стан випивки з перших днів нашого емігрантського буття — зі станом теперішнім.

Щождо запрошень на „традиційну...", в якому навіть товстішим шрифтом приманювано на „вільні напитки", то централя не завжди може сподіватися, що, і яка біда, в якому кінці виникне. Але таку лиходію слід би потрактувати, як непередбачену статутом; як шкідливу взагалі, а для установи зокрема, і мимоволі, допоміжну ворожій агентурі розкладу.

Декому може видаватися, що ми підійшли, до порушеної проблеми, надто скрайньо. Аж так воно не є. Але, якщо ми вважаємось політичною еміграцуією (у свій час ніхто із нас не відказувався від такої гідности) і під таким претекстом ми опинилися на еміграції, то пам'ятаймо, що привілей політичности зобов'язує нас і наших нащадків не бути рабами мамони ні невільниками власної самоцілі, самовигод і розкошів; не марнотратити ні дорогого часу, ні наших засобів чи то спроможностей матеріяльних, духових тощо, але завжди активізувати їх і спрямовувати в таку належну доцільність, як цього вимагає сутність політичного емігранта.

Було б ефективніше, якби б до порушеної проблеми висловлювались компетентніші й впливовиші особи. Але коли того немає, або замало, то, вслухуючись у Франкове „Кожний знає...", приходиться робити це знизу.

У лютому гуртові ціни...

(Продовження зі стор. 1)

за останніх чотири роки. Зріст в гуртових цінах передсказує майбутній зріст в роздрібних цінах по крамницях.

Урядові економісти та спеціялісти з приватного сектора вказують, що якщо така тенденція продовжуватиметься, то річна інфляційна стопа в 1979-му році становитиме 12,7 відсотка.

Білий Дім минулого четверга, 8-го березня, відповідаючи на закиди критиків, що програма президента Джіммі Картера в справі поборювання інфляції, яка базована на добровільних обмеженнях підвищень в цінах продуктів і заробітних платень, не має успіху, заповів, що відтепер уряд „гостріше реагуватиме" на нарушення цих добровільних меж, зокрема продуцентами.

Альфред Кан, голова Ради стабільности платень і цін, повідомив, що його Рада почне оприлюднювати назви тих фірм, які не додержуються добровільної 5,75-відсоткової верхньої межі щодо підвищення цін, якщо ті фірми протягом 10-ох днів не зможуть задовільно вияснити урядовим чинникам чому їхні ціни виявили такий надмірний зріст. Він теж погрозив, що федеральний уряд може відмовлятися надавати контракти підприємствам, які нарушують цю добровільну верхню межу. Кан підкреслив, що раніше головними спричинниками „спіральної інфляції" були робітничі спілки, які вимагали надмірних підвищень у заробітніх платнях, але протягом лютого „головним винуватцем" були продуценти різних виробів.

В. Авраменкові...

(Закінчення зі стор. 1)

лий ентузіязм публіки, але й водночас притягнувши молодь до української справи та зацікавивши її українським народним мистецтвом. В. Авраменко виступав не тільки в ЗСА і Канаді, але й за кордоном в Арґентині, Бразилії, Ізраїлі та інших каїнах.

Пройдений життьовий шлях В. Авраменка, подвижника і мистця українських танців — пребагатий у великі заслуги у цій мережі, а також позначений його активністю в театральному житті — він колишній актор театру ім. М. Садовського в Україні, та повсякчасною діяльністю і працею для української справи, бож він і був активним учасником визвольних змагань. Виеміґрувавши до Европи він зразу став організувати танцювальні групи. У ЗСА у 1929 році він заснував школу українських народних танців та численні гуртки танку в ЗСА та Канаді. Маестро виступав також спільно з хором Кошиця у Вашінґтоні, Ню Йорку і Чікаґо, на Світовій Виставці в Чікаґо 1933 року і з українським танцювальним ансамблем, приблизно коло 300 осіб, в Метрополітан Опера Гавз у Ню Йорку у 1934 році.

Крім цього заслугою В. Авраменка є видання підручника „Українські національні танці, музика і стрій" (1946) та заснування у 1936/37 кіностудії звукових фільмів: „Наталка Полтавка", „Запорожець за Дунаєм", „Маруся" — з хором Кошиця.

У Філядельфії бідбулись наради...

(Закінчення зі стор. 1)

нувати наслідком резиґнацій її членів у важких і траґічних моментах національновизвольної війни. Після смерти Симона Петлюри, пост перебрав заступник Андрій М. Лівицький. В реорганізації ДЦ УНР 1948, коли створено Українську Національну Раду, всі учасники прийняли цей стан і норми, на підставі яких він заіснував. Потвердила це і Друга Сесія УНРади.

Після всебічного розгляду формально - правного стану та узглядднивши сучасні вимоги, рішено: привернути і зберегти принцип тяглости на пості Президента УНР, який був прийнятий на Першій Сесії, конституційній, УНРади і потверджений Другою; запропонувати VIII Сесії УНРади такі зміни, які з одного боку забезпечували б стабільність посту Президента і його центральне місце в ДЦ УНР, далі ґарантували непереривність дії ДЦ УНР аж до відновлення самостійної і соборної держави українського народу і давали змогу навіть у найскладніших умовах еміґраційного життя органічного переходу посту на наступника, накінець відповідали сучасним і майбутнім потребам.

2. Становище ДЦ УНР на тлі нового укладу сил українських політичних угрупувань та відношення до опозиції. Ствердженo значні пересунення в українському політичному життю. З ослаблюванням і заниканням партій помітний, серед деяких з них, процес зближування з метою майбутнього злиття. Вага партій паде, а в пресі та на публічних висупах робиться закиди, що вони стають фікціями. Навіть вже роблено закиди УНРаді, що вона стала прибіжищем таких фікцій і своїм поступуванням сприяє їхньому непродуктивному існуванню.

Деякі партії, твердять, що ДЦентр УНР в екзилі перестав існувати, як усеукраїнська установа..."

Рішено: Пильно приглядатися до еволюції нашого політичного життя й робити заходи для його виходу в нормальніші умови; Підтримувати здорові політичні елементи в нашому життю; Дбати про постійний доплив нових, молодих людей до ДЦ УНР; Видати відповідну енунціяцію для вшанування 50-ліття існування славної ОУН, яке припадає цього року.

3. В справі запрошень до участи в VIII Сесії УНРади рішено запросити всі українські політичні угрупування, з вийнятком тих, які вже відхилили пропозицію звяти участь в VIII Сесії, або які заперечують існування ДЦ УНР.

4. Час VIII Сесії — червень 1979 рік; місце — Европа.

Розглянено цілий ряд пропозицій стосовно програми VIII Сесії. Остаточні рішення в цій справі будуть винесені після заслухання дальших пропозицій і проіктів.

5. Місцем осідку ДЦ УНР і надалі залишається Мюнхен, Західня Німеччина. Устійнено нові методи співпраці Президента, уряду УНР, Президії УНРади та всіх інших складових частин і окремих людей, розкинених по різних країнах, під кутом заплянованого поширення праці.

6. Президент і уряд УНР приготовили ряд пропозицій „змін до змін" у Тимчасовому законі, які йдуть у напрямі продовження каденції УНРади, пересунення на неї деяких дотеперішніх функцій Президента, як акцептування делеґатів на сесії, тощо.

7. Після основного розгляду фінансової ситуації ДЦ УНР під кутом загальних потреб, витрат зв'язаних з VIII Сесії, додаткових видатків на розбудову й поширення засягу праці Українського Інформаційного Бюра та на поширення праці взагалі, рішено: Заплянувати й перевести широку збірку серед української громадськости діяспори; партії покривають видатки, зв'язані з участю їхніх делеґатів на VIII Сесії; припильнувати стягнення всіх заляґаючих вплат до фінансового сектора ДЦ УНР.

8. Справу інформативнопресової служби обговорено на тлі нових великих потреб і можливостей і рішено: реорганізувати й поширити структуру та обсяг діяльности Українського Інформаційного Бюра; затверджено плян праці УІБ; прийнято текст Декларації ДЦ УНР перед VIII Сесією УНРади.

9. Прийнято до відома дотеперішні висліди переведених виборів у громадському секторі. З приємністю стверджено, що вплинули вже до Представництва в Філядельфії передвиборчі матеріяли з американського терену, що дасть змогу завершити вибори і на цьому терені в приписаному перед Сесією реченці.

10. Заплянованo ряд нових заходів для успішного відзначення Року Симона Петлюри. Стверджено, що Організації Визвольного Фронту дуже активно співпрацюють в переведенні імпрез для відзначення Року Симона Петлюри. Рішено у зв'язку з цим доручити всім складовим частинам ДЦ УНР узяти якнайактивнішу участь в імпрезах Визвольного Фронту для відзначення 50-річчя існування ОУН.

Як окрему точку особливого значення розглянено питання координації і концентрації діяльности українських політичних угрупувань. Представники Організацій Визвольного Фронту предклали проєкт такої концентрації. В ньому вони пропонують координацію і концентрацію праці таких національно - державницьких формацій: Визвольний Фронт, ЗП УГВР, СВУ, Союз Гетьманців. ДЦ УНР таку концентрацію підтримає і возьме в ній участь з тим принциповим підкресленням, що як Державний Центр він має свій особливий характер та свої прероґативи, які він в усяких умовах мусить зберегти.

У НЮ ЙОРКУ ВІДБУДЕТЬСЯ СЕМІНАР СФУЖО

Ню Йорк, Н. Й. — Світова Федерація Українських Жіночих Організацій заплянувала відбути семінар „Українка в Світі", у якому візьмуть участь мґр Дора Рак, д-р Марта Богачевська-Хом'як і Надія Світлична. Темою семінара буде сучасна українська жінка на тлі сучасних жіночих рухів. Семінар підготовляють складові організації: ОЖ ОЧСУ, ОУПС, СУА і УЗХ. Він відбудеться у суботу, 28-го квітня ц. р. о год. 6-ій вечора тут в Українському Інституті Америки.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 25-го БЕРЕЗНЯ 1979 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Миколая — 5-ий Відд., о год. 4-ій по пол. в церковному приміщенні при 37-09 31-ша Авеню. На порядку: звіти уряду та різні справи. Проситься вирівняти вкладки. — М. Хоманчук, секр.